

# RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

## ARREST

**nr. 14.413 van 25 juli 2008  
in de zaak X II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en Asielbeleid.

---

---

### DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die beweert van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 maart 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 22 februari 2008 waarbij de machtiging tot verblijf voor onbepaalde duur op grond van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt ingetrokken en van het bevel om het grondgebied te verlaten, beslissingen die aan verzoekende partij ter kennis zijn gebracht op 28 februari 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 12 juni 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juli 2008.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter Ch. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. KERN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIESE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1. Verzoeker dient op 26 mei 2000 een asielaanvraag in. Op 14 december 2001 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf. Tegen deze beslissing stelt verzoeker een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State. Bij arrest van 13 september 2005 en 7 november 2006 worden ze verworpen.

2. Op 18 maart 2004 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in, met toepassing van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 15 oktober 2004 is deze aanvraag onontvankelijk verklaard wegens twijfels over de nationaliteit van verzoeker.
3. Op 9 februari 2005 dient verzoeker opnieuw een aanvraag om machtiging tot verblijf in op basis van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet. Verzoeker dient een paspoort en geboorteakte in. Op 24 februari 2006 heeft de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de burgemeester van de stad Antwerpen de instructies gegeven om verzoeker in het bezit te stellen van een Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister voor onbeperkte duur.
4. Na onderzoek van het paspoort en de geboorteakte bij de Afghaanse ambassade te Brussel is op 11 november 2006, 29 januari 2007 en 21 februari 2008 per brief door de ambassade bevestigd dat het paspoort en de geboorteakte vals zijn.
5. Op 22 februari 2008 beslist de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de verblijfsmachtiging in te trekken. Dit is de eerste bestreden beslissing die op 28 februari 2008 ter kennis is gebracht aan verzoeker en is gemotiveerd als volgt:

*“Op 24/02/2006 werd mijnheer S.J., geboren op 09/08/1971, van Afghaanse nationaliteit op basis van het oude artikel 9, derde lid, gewijzigd naar artikel 9bis, van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door de wet van 15.09.2006, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gemachtigd tot een verblijf voor onbeperkte duur.*

*Om deze machtiging te bekomen werden de volgende elementen ingeroepen:*

- Zijn goede integratie in België*
- Hij genoot toepassing van de omzendbrief van 24/08/2004 met betrekking tot de gunstmaatregel ten overstaan voor Afghanen*
- Zijn onmogelijkheid om terug te keren naar zijn land van herkomst wegens de gevaarlijke toestand in Afghanistan.*

*Ter staving van zijn identiteit en nationaliteit werden de volgende documenten overgelegd:*

*Een paspoort afgeleverd door de Afghaanse ambassade te Brussel met nummer OR579675 en een geboorteakte met referentie AA/AN/691 afgeleverd door de Afghaanse ambassade te Brussel op 23/12/2004.*

*Uit ons administratief dossier blijkt dat het bovengenoemd paspoort werd gecontroleerd door de Afghaanse ambassade te Brussel. Deze controle bracht aan het licht dat het voorgelegde paspoort niet authentiek is en er geen paspoort met het opgegeven nummer door de Afghaanse ambassade in Brussel werd afgeleverd. Zij melden ons eveneens dat de geboorteakte met nummer AA/AN/691 niet door hun dienst werd afgeleverd en dat de handtekening vals is. Bijgevolg is ook deze geboorteakte geen authentiek document.*

*Uit het administratief dossier van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt eveneens dat betrokken vreemdeling aanvankelijk niet kon genieten van de omzendbrief van 24/08/2004 omdat het Commissariaat-Generaal in hun bevestigende beslissing van weigering van verblijf geoordeeld had dat er ernstige twijfels waren aangaande de nationaliteit van betrokkene. Hij heeft pas kunnen genieten van deze maatregel nadat hij het bovengenoemd paspoort aan onze diensten heeft voorgelegd. Was hij werkelijk Afghaan geweest had hij perfect een authentiek en geldig Afghaans document kunnen voorleggen bij onze diensten.*

*Mijnheer S. heeft zijn goede integratie in België te danken aan het feit dat hij de bevelen om het grondgebied te verlaten van 23/07/01 en 26/02/2004 genegeerd heeft. Later werd het bevel van 23/07/2001 verlengd in toepassing van de omzendbrief van 24/08/2004. Gezien uit bovenstaande afdoende blijkt dat betrokkene niet de Afghaanse nationaliteit heeft, is het*

*duidelijk dat de gunstmaatregel niet voor hem bedoeld was en hij dus ook geen recht had om van hiervan te genieten. De mogelijk integratie die voortgevloeid is uit zijn verblijf onder dit statuut is dus een rechtstreeks gevolg van fraude. Hieruit volgt dat de eerste twee elementen waarop de regularisatieaanvraag werd gestoeld komen te vervallen.*

*Gezien de betrokken vreemdeling niet de Afghaanse nationaliteit heeft is het ook duidelijk dat het derde element waarop de regularisatieaanvraag gestoeld was, zijnde de onmogelijk terugkeer naar Afghanistan, niet in rekening kan gebracht worden. De gevaarlijke toestand in Afghanistan was voor betrokken vreemdeling van geen tel gezien hij niet naar dit land hoefde terug te keren om bij de Belgische diplomatieke post een machtiging tot verblijf aan te vragen, maar naar zijn land van herkomst.*

*Overwegende dat de Dienst Vreemdelingenzaken de echte identiteit en nationaliteit van de betrokken vreemdeling niet kent.*

*Overwegende dat rekening gehouden werd met de huidige situatie van de persoon die zich bedient van de naam S.J.*

*Overwegende dat uit het geheel van bovenstaande elementen, kan afgeleid worden dat betrokkene een machtiging tot verblijf voor onbeperkte duur bekomen heeft op grond van een niet authentieke documenten, valse verklaringen en het misbruiken van de gevaarlijke situatie in Afghanistan.*

*Overwegende dat de Belgische rechtsorde rechtstreeks wordt verstoord door de afgifte van een verblijfvergunning voor onbeperkte duur met name een B-kaart met nummer B001366888, die manifest het gevolg is van fraude.*

*Heeft de Dienst vreemdelingenzaken beslist de machtiging tot verblijf voor onbeperkte duur op grond van artikel 9, derde lid, gewijzigd naar artikel 9bis, en dus de B-kaart met nummer B001366888 op naam van S. J. in te trekken conform artikel 35, eerste lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.”*

1.6. Op 28 februari 2008 wordt aan verzoeker het bevel om het grondgebied te verlaten betekend. Dit is de tweede bestreden beslissing die als volgt luidt:

*“(…)*

*Reden van de beslissing:*

*artikel 7, eerste lid, 1° van de Wet en artikel 21 van het koninklijk besluit: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de wet vereiste documenten; de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.*

*Artikel 7.3 (wet van 15/12/1980) wordt geacht door zijn gedrag de openbare orde te schaden. Betrokkene heeft gefraudeerd om een verblijfstitel te bekomen. Zie de beslissing tot intrekking van de B-kaart met nummer B001366888 genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op datum van 21/02/2008. (...)”*

## **2. Onderzoek van het beroep**

2.1. In een eerste middel voert verzoekende partij de schending aan van het oude artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet omdat de verwerende partij de beweerde fraude door valse documenten in te dienen niet heeft bewezen. Verzoeker stelt uitdrukkelijk dat hij zijn documenten heeft verkregen via de Afghaanse ambassade in België die bovendien werden gelegaliseerd door het Belgische Ministerie van Buitenlandse Zaken. In de bestreden beslissing wordt ook met geen woord gerept over de recente geboorteakte van 16 september 2005 die gelegaliseerd werd.

2.2. De bestreden beslissing is een intrekking van de machtiging tot verblijf voor onbeperkte duur dat, op grond van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet, was toegekend. De beslissing betreft bijgevolg een intrekking van de B-kaart met nummer B001366888 conform artikel 35, eerste lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. De bestreden beslissing is niet genomen op grond van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet waardoor verzoeker zich niet dienstig kan beroepen op de schending van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet.

Het eerste middel is onontvankelijk.

2.3. In een tweede middel voert verzoekende partij de schending aan van de motiveringsverplichting van het artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Wet Motivering Bestuurshandelingen) en van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet omdat verzoeker geen valse verklaringen heeft afgelegd, noch tijdens zijn asielaanvraag, noch bij de regularisatieaanvraag, evenmin valse documenten heeft voorgelegd teneinde zijn identiteit te bewijzen en dat het tegendeel niet bewezen is aan de hand van concrete stukken of een onderzoek, dat verzoeker niet wetens en willens fraude heeft gepleegd en dat het gebrek aan registratie van zijn documenten te wijten is aan een fout van de administratie van de Ambassade van Afghanistan te Brussel, dat verzoeker bovendien bijkomende documenten van een latere datum heeft ingediend waaruit blijkt dat de Afghaanse Ambassade bevestigt dat verzoeker als Afghaanse onderdaan niet in staat is om een integrale kopie van zijn geboorteakte te verkrijgen. In dit schrijven van 16 september 2005, gelegaliseerd op 27 februari 2008, bevestigt de Afghaanse ambassade bijgevolg dat verzoeker een Afghaanse onderdaan is, zodat de motivering van de bestreden beslissing dan ook onjuist is.

2.4. De in artikel 3 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

De bestreden beslissingen moeten duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan tot de intrekking van de B-kaart wordt besloten en tot de afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten.

In de motivering van de eerste bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 35, eerste lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en naar het feit dat de Belgische rechtsorde rechtstreeks wordt verstoord door de afgifte van een verblijfsvergunning voor onbeperkte duur die manifest het gevolg is van fraude. In de motivering van de tweede bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 7, 1° en 7, 3° van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat verzoeker niet in het bezit is van een geldig nationaal paspoort voorzien van een geldig

visum en wordt geacht door zijn gedrag de openbare orde te schaden omdat hij gefraudeerd heeft om een verblijftitel te bekomen. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoeker niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het tweede middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

Er dient te worden benadrukt dat het bij de beoordeling van de motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen behoort zijn beoordeling van de intrekking van de verblijfmachtiging voor onbepaalde duur en de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van deze beslissingen is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Het hoofdmotief van de eerste bestreden beslissing bestaat erin dat verzoeker de Belgische rechtsorde rechtstreeks heeft verstoord door de afgifte van een verblijfvergunning voor onbepaalde duur die manifest het gevolg is van fraude. De verwerende partij geeft in de bestreden beslissing hieromtrent volgende motieven op:

“Op 24/02/2006 werd mijnheer S.J., geboren op 09/08/1971, van Afghaanse nationaliteit op basis van het oude artikel 9, derde lid, gewijzigd naar artikel 9bis, van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door de wet van 15.09.2006, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gemachtigd tot een verblijf voor onbepaalde duur. Om deze machtiging te bekomen werden de volgende elementen ingeroepen:

- Zijn goede integratie in België
- Hij genoot toepassing van de omzendbrief van 24/08/2004 met betrekking tot de gunstmaatregel ten overstaan voor Afghanen
- Zijn onmogelijkheid om terug te keren naar zijn land van herkomst wegens de gevaarlijke toestand in Afghanistan.

Ter staving van zijn identiteit en nationaliteit werden de volgende documenten overgelegd: Een paspoort afgeleverd door de Afghaanse ambassade te Brussel met nummer OR579675 en een geboorteakte met referentie AA/AN/691 afgeleverd door de Afghaanse ambassade te Brussel op 23/12/2004.

Uit ons administratief dossier blijkt dat het bovengenoemd paspoort werd gecontroleerd door de Afghaanse ambassade te Brussel. Deze controle bracht aan het licht dat het voorgelegde paspoort niet authentiek is en er geen paspoort met het opgegeven nummer door de Afghaanse ambassade in Brussel werd afgeleverd. Zij melden ons eveneens dat de geboorteakte met nummer AA/AN/691 niet door hun dienst werd afgeleverd en dat de handtekening vals is. Bijgevolg is ook deze geboorteakte geen authentiek document.

Uit het administratief dossier van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt eveneens dat betrokken vreemdeling aanvankelijk niet kon genieten van de omzendbrief van 24/08/2004 omdat het Commissariaat-Generaal in hun bevestigende beslissing van weigering van verblijf geoordeeld had dat er ernstige twijfels waren aangaande de nationaliteit van betrokkene. Hij heeft pas kunnen genieten van deze maatregel nadat hij het bovengenoemd paspoort aan onze diensten heeft voorgelegd. Was hij werkelijk Afghaan geweest had hij perfect een authentiek en geldig Afghaans document kunnen voorleggen bij onze diensten.

Mijnheer S. heeft zijn goede integratie in België te danken aan het feit dat hij de bevelen om het grondgebied te verlaten van 23/07/01 en 26/02/2004 genegeerd heeft. Later werd het bevel van

23/07/2001 verlengd in toepassing van de omzendbrief van 24/08/2004. Gezien uit bovenstaande afdoende blijkt dat betrokkene niet de Afghaanse nationaliteit heeft, is het duidelijk dat de gunstmaatregel niet voor hem bedoeld was en hij dus ook geen recht had om van hiervan te genieten. De mogelijk integratie die voortgevloeid is uit zijn verblijf onder dit statuut is dus een rechtstreeks gevolg van fraude. Hieruit volgt dat de eerste twee elementen waarop de regularisatieaanvraag werd gestoeld komen te vervallen.

Gezien de betrokken vreemdeling niet de Afghaanse nationaliteit heeft is het ook duidelijk dat het derde element waarop de regularisatieaanvraag gestoeld was, zijnde de onmogelijk terugkeer naar Afghanistan, niet in rekening kan gebracht worden. De gevaarlijke toestand in Afghanistan was voor betrokken vreemdeling van geen tel gezien hij niet naar dit land behoefde terug te keren om bij de Belgische diplomatieke post een machtiging tot verblijf aan te vragen, maar naar zijn land van herkomst.

Overwegende dat de Dienst Vreemdelingenzaken de echte identiteit en nationaliteit van de betrokken vreemdeling niet kent.

Overwegende dat rekening gehouden werd met de huidige situatie van de persoon die zich bedient van de naam S.J.

Overwegende dat uit het geheel van bovenstaande elementen, kan afgeleid worden dat betrokkene een machtiging tot verblijf voor onbeperkte duur bekomen heeft op grond van een niet authentieke documenten, valse verklaringen en het misbruiken van de gevaarlijke situatie in Afghanistan.”

Daar waar verzoeker stelt dat hij geen valse verklaringen heeft afgelegd, noch tijdens zijn asielaanvraag, noch bij de regularisatieaanvraag en evenmin valse documenten heeft voorgelegd teneinde zijn identiteit te bewijzen en dat het tegendeel niet bewezen wordt aan de hand van concrete stukken of een onderzoek kan verzoeker niet worden gevolgd. Uit de bestreden beslissing blijkt dat op uitgebreide wijze wordt gemotiveerd waarom de ingediende documenten (paspoort en geboorteakte) niet authentiek zijn en waarom er ernstig wordt getwijfeld aangaande zijn nationaliteit aangezien “hij perfect een authentiek en geldig Afghaans document (had) kunnen voorleggen bij de diensten (van vreemdelingenzaken)”, indien hij werkelijk Afghaan was geweest. Dat hieruit wordt afgeleid dat verzoeker valse verklaringen heeft afgelegd tijdens zijn asielaanvraag en bij de regularisatieaanvraag, dat verzoeker bijgevolg heeft gefraudeerd om een verblijfsmachtiging te bekomen. Dat uit het administratieve dossier blijkt dat, met betrekking tot de authenticiteit van de ingediende documenten, een onderzoek is gevoerd door de Afghaanse ambassade te Brussel en door de federale politie, gerechtelijke dienst. Dat uit het onderzoek van de federale politie blijkt dat verzoeker niet over de Afghaanse nationaliteit beschikt en dat de Afghaanse ambassade bevestigt dat het voorgelegde paspoort gestolen is. Dat dient herhaald te worden dat de beslissende overheid in het kader van de uitdrukkelijke motiveringsplicht niet de motieven van de gegeven redenen moeten vermelden en bijgevolg niet voor elke overweging in haar beslissing “het waarom” of “uitleg” dient te vermelden. Dat de door Dienst Vreemdelingenzaken aangewende informatie bij het administratieve dossier is gevoegd en dat verzoeker en zijn advocaat te allen tijde het rechtsplegingdossier en het administratieve dossier ter griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen konden inkijken. Verzoeker verwijst naar een fout bij de administratie van de ambassade van Afghanistan waardoor zijn paspoort niet geregistreerd werd en waardoor de ambassade niet meer kan achterhalen of zijn paspoort met het opgegeven nummer werd afgeleverd. Uit de bestreden beslissing en het administratieve dossier blijkt echter evenmin de geboorteakte met nummer AA/AN/691 door de Afghaanse ambassade te zijn afgeleverd en blijkt na onderzoek dat de handtekening op de geboorteakte vals is. Verzoekende partij betwist dit niet in zijn verzoekschrift. Ten slotte verwijst verzoeker naar het schrijven van de Afghaanse ambassade d.d. 16 september 2005 waarbij wordt gesteld dat verzoeker als Afghaanse onderdaan niet in staat is om een integrale kopie van zijn geboorteakte te verkrijgen. Volgens verzoeker is met dit schrijven zijn

Afghaanse nationaliteit bevestigd door de Afghaanse ambassade. Uit het administratieve dossier blijkt dat de brief van 16 september 2005 een antwoord is op de vraag van verzoeker hem een geboorteakte af te leveren. Uit dit schrijven blijkt dat het als Afghaanse burger onmogelijk is om de originele geboorteakte te bekomen aangezien er geen nationaal register meer bestaat in Afghanistan. In tegenstelling tot verzoekers bewering in zijn verzoekschrift blijkt uit dit schrijven niet dat zijn Afghaanse nationaliteit, na een onderzoek, uitdrukkelijk zou zijn bevestigd. Uit het administratieve dossier blijkt daarentegen dat de Afghaanse ambassade, na een uitdrukkelijk verzoek van de Dienst Vreemdelingenzaken tot onderzoek van de door verzoeker ingediende documenten, in de loop van 2007 en 2008 meedeelt dat noch het paspoort, noch de geboorteakte zijn afgeleverd door de Afghaanse ambassade.

Verzoeker is het duidelijk niet eens met de beoordeling dat hij fraude heeft gepleegd doch hij maakt niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken beschikt.

Het tweede middel is ongegrond.

2.5. In het derde middel voert verzoeker de schending aan “van de hoorplicht op zich en in combinatie met het zorgvuldigheidsbeginsel en het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel” omdat verzoeker op geen enkel moment werd gehoord terwijl het drie jaar heeft geduurd alvorens de beslissing werd genomen, vermits zijn paspoort en geboorteakte reeds in februari 2005 werden ingediend, dat zijn paspoort door de Ambassade begin november 2006 zou zijn geverifieerd en dat het niettemin nog eens meer dan een jaar heeft geduurd alvorens de beslissing effectief werd genomen, dat de Dienst Vreemdelingenzaken zelf geen onderzoek heeft gevoerd en zich louter beperkt tot het overnemen van de verklaringen van de Ambassade, dat het bestuur zelf geen behoorlijk onderzoek heeft gevoerd, dat de Dienst Vreemdelingenzaken verzoeker gedurende drie jaar in de waan heeft gelaten dat alles in orde was en dat de Dienst Vreemdelingenzaken zeer onzorgvuldig is te werk gegaan.

2.6. Daargelaten de vraag of de hoorplicht als beginsel van behoorlijk bestuur van toepassing is, dient vastgesteld te worden dat verzoeker verzuimt in zijn verzoekschrift concreet aan te tonen op welke wijze hij geschaad wordt door het feit dat hij in casu niet mondeling werd gehoord door de verwerende partij. Bovendien blijft verzoeker in gebreke aan te tonen welke elementen hij in een verhoor zou aangebracht hebben derwijze dat de motieven van de bestreden beslissing als onredelijk zouden dienen gekwalificeerd te worden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de verwerende partij op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Dit houdt in dat zij zich op alle mogelijke manieren dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen. Uit het administratieve dossier blijkt niet dat de verwerende partij onzorgvuldig is tewerk gegaan bij het nemen van de bestreden beslissing. Uit de gegevens van het administratieve dossier blijkt dat de verwerende partij zich heeft geïnformeerd over de authenticiteit van de door verzoeker ingediende documenten bij ter zake relevante en deskundige diensten, met name de Afghaanse ambassade te Brussel en de federale politie. Zij heeft het onderzoek van deze diensten afgewacht. Uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij bovendien rekening heeft gehouden met de persoonlijke en individuele situatie van verzoeker en dat zij bijgevolg ook zelf een onderzoek heeft gevoerd en zich niet louter beperkt heeft tot het overnemen van de verklaringen van de Ambassade. Uit het feit dat het onderzoek een drietal jaren heeft geduurd blijkt dat verwerende partij niet overhaast is tewerk gegaan maar integendeel haar beslissing op zorgvuldige wijze heeft voorbereid zodat zij met kennis van zaken haar beslissing kon nemen.

Verzoeker kan niet ernstig beweren dat het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel zijn geschonden aangezien uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker ten onrechte heeft genoten van de omzendbrief van 24 augustus 2004 met betrekking tot de gunstmaatregel voor Afghanen en van de machtiging tot verblijf voor onbepaalde duur. Verzoeker kan bijgevolg evenmin beweren benadeeld te zijn door de lange duur van het onderzoek in verband met de authenticiteit van zijn documenten aangezien hij hierdoor langer heeft genoten van de verblijfsvergunning die het rechtstreeks gevolg was van de fraude die hij heeft gepleegd.

Het derde middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

2.7. In het vierde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 30 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht omdat de diverse door verzoeker ingediende documenten werden gelegaliseerd door een bevoegde Belgische overheid en dat de Belgische staat hierdoor “de echtheid van de handtekening, de hoedanigheid waarin de ondertekenaar van het stuk heeft gehandeld en (...) de identiteit van het zegel of de stempel op het stuk” heeft geverifieerd, dat uit de omzendbrief van 14 december 2006 blijkt dat het doel van de legalisatie in de eerste plaats de bestrijding van fraude is, in casu zijn alle documenten (behalve het paspoort) gelegaliseerd en is bijgevolg de handtekening, de hoedanigheid van de ondertekenaar en de identiteit van het zegel en de stempel als zijnde authentiek aanvaard.

2.8. De Raad stelt vast dat de legalisatie, zoals gedefinieerd in artikel 30 van het Wetboek Internationaal Privaatrecht (hierna: WIPR), een controle is aangaande de oorsprong van een document. De echtheid van de handtekening en de hoedanigheid van de ondertekende ambtenaar worden geverifieerd. Legalisatie is geen nazicht van de vorm, noch van de inhoud, maar namelijk de juistheid van de vermelde feiten van een document. Daarom wordt in elke legalisatieformule de clausule “Deze legalisatie waarborgt niet de authenticiteit van de inhoud van het document” opgenomen. In casu is dit ook met betrekking tot de drie door verzoeker genoemde documenten gebeurd. In de mate dat verzoeker uit deze legalisaties zou afleiden dat zijn geboorteakte niet vals is, kan enkel worden vastgesteld dat zijn argument niet dienstig is.

Het vierde middel is ongegrond.

3. Uit voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. De verzoekende partij heeft geen middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN :**

### **Enig artikel.**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf en twintig juli tweeduizend en acht door:

mevr. Ch. BAMPES,

kamervoorzitter.

mevr. N. MOONEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

N. MOONEN.

Ch. BAMPS.